

Vidám percek, avagy az ?rület bizonyítékai

2022 november 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hová is t?nt ez a bátorság. Hol kell keresnünk?

Igen, vidám percek is vannak életünkben, bár sajnos egyre kevesebb. Olykor viszont a „hétköznapi” újságokat olvasgatva is derül az ember, holott már régen megsz?nt a Ludas Matyi. (Volna igény rá, meg tudna is a való életre támaszkodni.) Itt volt például az a hír, miszerint Baranyi Krisztina Putyinnal levelez. Jó, jó, igencsak egyoldalú üzenetváltás lett ez, pontosabban éppen a váltás hiányzik bel?le, magyarán nem tudunk arról, hogy Putyin válaszolt volna a levélre. Sok a dolga ugyanis.

Ferencváros polgármestere szerint Putyin elérte, hogy a magyar kormány eljátssza az ország becsületét, ezért a magyaroknak is van miért szégyenkezniük. Nem részletezte, miért is kellene szégyenkeznünk, így aztán tudatlanok maradtunk, ugyanis nem tudjuk, miképpen játszotta el a magyar kormány az ország becsületét. Csak nem arra gondolt, hogy nem hozta ránk a fagyhalált azzal, hogy továbbra is vásárol gázt az oroszoktól? H?sünk azt az eredeti gondolatot is közölte Oroszország vezet?jével, hogy a háború egyetlen valós ellenszere a béke. Baranyai arról nem számolt be Putyinnak, hogy neki bizony nemcsak Oroszország vezet?jével, hanem a magyar sajtóval is gondja támadt. Nehéz az élet! El?ször a saját kerülete lapjának botránykrónikáját növelte, melynek kapcsán nem jutott eszébe, hogy a kerületi sajtó belháborújában is egyetlen valós ellenszer volna a béke. Ez nem akart megvalósulni, így aztán a világpolitika színterére lépett, és „levelét megírta” Putyinnak. Hogy „szerelmes könnyével azt is teleírta-e”, talán sosem fogjuk megtudni. Mint ahogy azt sem, elérte-e a fekete holló Moszkvát, s vajon küldött-e válaszlevelet Putyin?

Embere válogatja, ki hogyan fogadja a közélet túlkapásait, valamint a megmosolyogtató ?rültségeket. Humorral, vagy bosszankodva? Mindenesetre, ha újságolvasó, s híreket hallgató emberr?l van szó, aligha tud „elugrani” ezen túlkapások, ?rültségek el?l. Itt van például a nagyon modern, nagyon demokratikus Egyesült Államokból a napokban érkezett hír, miszerint egy átlagos amerikai évente hetven nadrágot dob ki. Nem kimossa, hanem kidobja. (Forrás: Magyar Nemzet) No, mármost egy, s?t két hibája is volt a hírnek. Nem derült ki ugyanis, hogy alsó avagy fels? nadrágról van-e szó. Márpedig ez nem mindegy, beláthatjuk! Ráadásul a hírb?l azt sem tudhattuk meg sajnos, hogy ezen nadrágokat hová dobják? Szemétbe? Turkálókba? Szelektív gy?jt?kbe? Mint ahogy arra sem derült fény, miért dobják ki? Netán az amerikai ipar szégyeneként olyan rossz min?ség?ek, hogy hamar szétfoszlanak? Avagy annyira kövérek az amerikaiak, hogy kihízzák ezeket a ruhadarabokat? No, ez már az amerikai egészségügyre tartozna, mármint a megoldás. Nekem mindenesetre az jutott eszembe, hogy ezzel a problémával mindenképpen Gretához és a b?sz környezetvéd?khöz kellene fordulni, majd ?k megmondják, mi a teend?. Az én javaslatom – csak Greta nem kérdez meg sosem – hogy rá kellene venni a textilipart arra, hogy id?tállóbb anyagból készítse ezeket a nadrágokat. Hátha akkor nem lesz indok arra, miért is dobják ki ?ket. Nem azért mondom, de nekem húsz éves nadrágjaim is vannak. (Várom Greta dicséretét.)

Ám mondhatom a felejthetetlen Eötvös Gábor zenebohóc örökzöld számát idézve, van másiiik!! Mármint az ?rületb?l. A woke-kultúra ?rületéb?l, mely olyannyira érzékeny a társadalmi kérdésekre, a társadalmi igazságtalanságokra, hogy már aludni sem mer, nehogy a tudta nélkül kövessen el valaki valami égbekiáltó jogtalanságot, mint például a kiskorúak nemváltásának rosszallását. A minap – na honnan, ha nem az Egyesült Államokból – érkeztek olyan hírek, hogy neves énekeseket kövérségfóbiával vádolnak, mert ki merik ejteni azt a szót, hogy kövér. Ez ugyebár bánthatja egyesek érzékenységét, ha jól értettem. Tehát mindenki, aki a woke-kultúra rajongójának nem tetszik, az egyetlen szó, vagy fogalom megemlítésével, azonnal védekezésre, bocsánatkérésre kényszerül. Ennyit a szólásszabadságról. S még annyit, hogy döbbenten olvasom, a világsztár Rolling Stones együttes bizonyos régi dalait azért hívja rendre vissza, hogy – úgymond – elkerülje a közvéleménnyel való ütközést. S talán már ahhoz is közel vagyunk, s?t sajnos biztos vagyok benne, hogy már otthon is „lefigyelhetnek” bennünket, ha ezeket a nótákat a saját lemezünkr?l lejátsszuk. A Nagy Testvér ugyanis figyel! Vigyázzunk! Lassan az egész világot elborítja az „eltörléskultúra”, a véleményterror. Csak a hülyeséget nem vagyunk képesek eltörölni, kinevetni. Valaki pedig megadhatná a receptet. Nekem csak egy tippem van: az emberi bátorságnak kellene mindezt legy?znie. Csak éppen azt nem tudom sajnos, hogy hová is t?nt ez a bátorság. Hol kell keresnünk?

Kondor Katalin

www.magyarhirlap.hu

Ajánló